

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. София, 26.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8472** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95 – 97 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 46 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Е. П. О. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 17/29.06.2017год. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна подадена от същата жалба срещу отказ за промяна на осигуряване от допълнително задължително пенсионно осигуряване в УПФ във фонд „Пенсии“ на ДОО, обективиран в Уведомително писмо за отказ за промяна на пенсионен фонд с изх. № 225431700779595/10.05.2017год.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че лицето отговаря на условията, посочени в чл.46, ал. 1 от КСО. Жалбоподателката заявява, че отказът е незаконосъобразен, тъй като искането за промяна на универсалния фонд е подадено в законоустановения срок. Счита, че отказът за промяна на осигуряването се явява незаконосъобразен. На изложените основания претендира отмяна на Решение № 17 от 29.06.2017 г. на Директора на ТД на НАП-С., като незаконосъобразно.

Ответникът – Директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрк. Ерска, поддържа, че жалбата е неоснователна и недоказана. Поддържа, че не се установяват нови факти и обстоятелства, които да обосновават отмяна на оспорените актове и

прави искане за присъждането на разноски по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III-то отделение, 36-ти състав, след като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.05.2017 г. жалбоподателката Е. О. подала Заявление вх. №225431700779594 за избор за промяна на осигуряване от допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд във фонд „Пенсии“ на държавното обществено осигуряване. С уведомително писмо изх. № 225431700779595/10.05.2017год. е отказана промяната на осигуряването с мотив, че лицето няма право да промени осигуряването си от УПФ във фонд „Пенсии“, тъй като до навършване възрастта за пенсиониране по чл. 68, ал. 1 КСО за съответната календарна година остават по-малко от 5 години.

Срещу уведомителното писмо е подадена жалба от 11.05.2017год. от жалбоподателката Е. О..Жалбата е изпратена по компетентност на директора на ТД на НАП-С., който с Решение № 17/29.06.2017 г. /л. 12 от делото/ е оставил жалбата без уважение, като неоснователна. Посочено е, че през 2017 г. лицата, които подават заявление за промяна на осигуряването, следва да бъдат на възраст до 56 години за жените и до 59 г. за мъжете.В случая, в месеца, в който жалбоподателката е подала заявлението си, последната не отговаряла на условията на чл. 46 КСО, тъй като възрастта ѝ е била над 56 години. Решението е връчено на лицето на 11.07.2017 г., видно от приложеното известие за доставяне – л. 15 от делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което съдът намира, че е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 46, ал. 1 КСО, в приложимата редакция - ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 15.08.2015 г., осигурените в универсален пенсионен фонд лица имат право да изберат да променят осигуряването си от универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69", с увеличена осигурителна вноска в размера на осигурителната вноска за универсален пенсионен фонд не по-късно от 5 години преди възрастта по чл. 68, ал. 1 и ако не им е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. От доказателствата по делото се установява, че на жалбоподателката не е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Съгласно чл. 68, ал. 1 КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години

и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст.

Спорът между страните произтича от различното тълкуване на материалноправните разпоредби и по-специално от преценката дали в случая е налице условието по чл. 4б, ал. 1 КСО – заявлението да е подадено не по-късно от 5 години преди възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО.

Жалбоподателката е [дата на раждане] и ще навърши възрастта по чл. 68, ал.1 КСО на 27.09.2022 г., когато ще е достигнала възраст 61 г. и 10 месеца съгласно таблицата, дадена в чл.15, ал.1, т.7 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Следователно регламентираните в чл. 4б, ал. 1 КСО пет години преди навършване на възрастта по чл. 68, ал. 1 изтичат на 27.09.2017 г. Заявлението за промяна на пенсионния фонд е подадено на 10.05.2017 г., т.е. до навършване възрастта по чл.68, ал.1 КСО остават повече от пет години, поради което неправилно е отказано исканото преместване на пенсионния фонд. Неправилно решаващият орган е приел, че петте години, посочени в чл.4б, ал.1 от КСО, следва да се изчисляват съобразно възрастта, на която се придобива право на пенсия през съответната календарна година, в която е подадено заявлението. Условието по чл.4б, ал.1 от КСО е заявлението да е подадено по-рано от пет години от датата, на която съответният заявител ще достигне възраст за пенсиониране съгласно чл.68, ал.1 от КТ. В случая, тъй като жалбоподателката ще достигне възрастта по чл.68, ал.1 от КСО на посочената дата, заявлението за промяна на осигурителния фонд в пълна степен отговаря на изискването на чл.4б, ал.1 от КСО.

С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна и оспореният административен акт следва да бъде отменен, а делото да бъде изпратено като преписка на органа по приходите при ТД на НАП-С., който в съответствие с указанията по тълкуването и приложението на закона, дадени с настоящото решение, да уважи подаденото заявление за промяна на пенсионния фонд.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. П. О. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] Решение № 17/29.06.2017год. на Директора на ТД на НАП С., ведно с отказ за промяна на осигуряване от допълнително задължително пенсионно осигуряване в УПФ във фонд

„Пенсии“ на ДОО, обективиран в Уведомително писмо за отказ за промяна на пенсионен фонд с изх. № 225431700779595/10.05.2017г. на орган по приходите при ТД на НАП - С..

ИЗПРАЩА преписката на съответния орган по приходите при ТД на НАП-С. за предприемане на действия по компетентност по заявлението на Е. П. О. в 14 – дневен срок, в съответствие с дадените в указания по тълкуването и приложението на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: